

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Udrag fra Paa Kvisten.

Citation: Richardt, Chr.: "Samlede Digte. Første deel", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Første deel*, 1895, s. 43. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt01-shoot-idm139731449291728/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Første deel

skyder tilbunds som en flygtende Sæl;
eller han sætter
finket over Fætter
højt fra den tangede Pæl.

Ens Uniform har de Simple, de Rige:
Bølgerne kjende til Mennesker kun!
Havet det jævner, Havet gjør lige.
kysser dem Alle med moderlig Mund;
hvad end besvrerer Dig,
Bølgen dog bærer Dig,
løsner din Byrde og letter din Gang!
Hvad end betynger Dig,
Havet dog synger Dig
altid en styrkende Sang!

Paa Kvisten.

Min Gjenbo er en Mur og mit Skjul er en Kvist,
og Loftet kan jeg magelig række;
men Solen er min Ven, og han smugler med List
sit Guld mellem Tagenes Sprække;
jeg sidder som en Drot i mit ensomme Bur,
og byder baade Fortid og Fremtid til Kur.

Men kommer saa den Tid, da den liflige Dugg
sig sænker over Skovenes Kroner,

da hører jeg vel intet til Nattergalens Suk
og maa nøjes med en Lirckasses Toner;
men Drømmeguden melder sig dog tilsidst,
og gjør mig Besøg paa min høje Kvist.

Da glemmer jeg Byen og dens evige Støj,
og tænker paa alle mine Kjære,
og spørger Kattens Mjaven, i Mangel af en Gjøg,
hvor nær vel mit Bryllup kan være?
og nikker saa godnat til hver eneste En,
og nikker saa længe, til jeg sover som en Steen.

Stambogsblad.

Min Barndoms Legesøster og Veninde,
far vel fra Danmark og lev vel i Norge!
Men om jeg vilde raabe: Glem ej Danmark!
Og om jeg vilde raabe: Glem ej Vallø! —
Da skulde Skoven ryste sine Lokker,
og Søen tørres ind i stum Forundring,
og Taarnet revne i retfærdig Harme,
og Blomsterne med tusind Munde svare:
Du Tosse! Troer Du hun kan glemme Vallø,
troer Du, hun glemmer Hjemmets søde Luftning,
der virked tyve Somres Blomstertæpper
og tyve Vintres hvide Bøgetelte?
troer Du, hun glemmer disse kjære Stier,
hvor hun har traadt sin Barndoms travle Tøffel?